

芬兰华语信义会关于“战争与和平”的牧函

主内亲爱的弟兄姊妹们：

愿恩惠、怜悯、平安从我们的父神并主耶稣基督归与你们。

近来国际局势日益紧张，特别是有关美国与以色列对伊朗发动战争的消息，引起了许多基督徒的关注与讨论。在教会内外，也出现了明显不同的声音。一方面，一些美国福音派及基督教锡安主义领袖在白宫为总统祷告，并公开为这场战争祝福；追求平等、自由、民主和人权的自由主义者们也多支持战争。另一方面，罗马天主教教皇利奥十四世（Pope Leo XIV）则在梵蒂冈公开谴责这场战争，强调“战争并不神圣，只有和平才是神圣的”。

在这样的背景下，基督徒应当如何看待战争与和平？作为主的牧者，我愿意带领弟兄姊妹以信仰的眼光来思考这个问题，使我们在纷乱的世界中仍然持守基督的心。

一、支持战争的观点

在当代基督教世界中，围绕中东冲突的问题始终存在明显分歧。一部分基督徒支持通过军事手段遏制伊朗的影响，甚至支持美国与以色列采取联合军事行动。这种立场主要出现在某些福音派政治神学传统、基督教锡安主义者，以及强调国家安全与“正义战争”理论的保守派基督徒之中，同时也在部分海外华人基督徒群体中出现。

第一类：基督教锡安主义者（Christian Zionists）：在部分福音派圈子中存在所谓“基督教锡安主义”的神学立场，其代表人物包括福音派牧师 John Hagee。这一立场强调，上帝与以色列民族之间存在持续有效的圣约，因此基督徒应当支持 Israel 的安全与政治地位。他们常引用《创世记》12:3：“为你祝福的，我必赐福与他；咒诅你的，我必咒诅他。”据此认为支持以色列的国家会蒙福。因此，当以色列面对来自伊朗的威胁时，一些人倾向支持强硬政策甚至军事行动。

第二类：末世论取向的福音派：受“时代论”（dispensationalism）影响的一些福音派基督徒把现代中东政治与末世预言联系起来。例如《以西结书》38—39 章关于“歌革和玛各之战”（the War of Gog and Magog）的预言，常被解释为未来某种国际冲突的象征。在这种解释体系中，伊朗有时被视为古代“波斯”的延续，因此被纳入末世事件的想象之中。此外，《马太福音》24:6-7 中“你们也要听见打仗和打仗的风声……民要攻打民，国要攻打国”的经文，也被一些人视为现代战争频发的预兆。这类解释在某些福音派媒体和组织中传播，例如 Christians United for Israel。

第三类：强调“正义战争”的传统：还有一部分基督徒的立场并不依赖末世论，而是基于经典神学中的“正义战争理论”。这一思想传统可以追溯到奥古斯丁（Augustine of Hippo）与

阿奎那（Thomas Aquinas）的论述。他们认为，在特定条件下战争可能在道德上被允许，例如为了抵御侵略、保护无辜者或维持公共秩序。一些人也引用《罗马书》13:1-4 中关于政府权柄的教导：“在上有权柄的，人人当顺服他……他不是空空地佩剑。”在这种理解中，国家使用武力被视为维护秩序的一种手段，因此若伊朗被认为对地区安全构成严重威胁，军事行动可能被解释为防卫行为。

第四类：部分华人基督徒的历史经验：在一些海外华人教会中，也可以看到类似的支持声音，尤其是在曾经历过专制统治或宗教压制的人群中。由于他们对威权体制怀有深刻的不信任，因此更容易从“自由与专制对抗”的框架理解国际政治。在这种视角下，支持美以侵略被视为神权或威权政权的国家，被理解为维护自由、安全甚至宗教自由的一种方式。同时，许多华人教会在神学与信息来源上深受美国福音派影响，也强化了这种政治与神学的结合。

这些立场常引用的圣经依据：1) **政府权柄与秩序：**如《罗马书》13:1-4 强调国家权柄来自上帝，并拥有“佩剑”的责任，因此政府使用武力在某些情况下被认为合理。2) **旧约战争叙事：**如《出埃及记》15:3 称“耶和华是战士”，一些人据此认为在历史上上帝曾使用战争实现审判或拯救。3) **末世预言：**如《马太福音》24:6-7 描述末世将有战争与动荡，一些解释把现代冲突纳入这一预言框架。

这些根据的合理性在于，支持者通常从三个方面为其立场辩护：1) **保护生命与安全：**若某政权被视为对他国或平民构成严重威胁，提前防卫被认为是避免更大灾难。2) **盟友责任与道义支持：**支持以色列既被看作外交政策，也被理解为履行宗教责任。3) **制止更大的邪恶：**在“正义战争”理论中，如果战争是最后手段且目标是防止更严重的暴力，一些神学家认为其具有道德可能性。

总体而言，支持对伊朗采取军事行动的基督徒多来自某些福音派政治神学传统、保守派安全观念以及特定历史经验背景。然而，在全球基督教内部，这一立场始终伴随着激烈讨论。不同神学传统在如何理解圣经、国家权力以及和平与正义之间的关系上，仍然存在深刻分歧。

二、谴责战争的观点

支持战争论的潜在问题与神学争议：这种支持战争的立场在基督教内部也受到广泛质疑。首先，许多圣经学者认为把古代预言直接应用到现代国家政治，是一种高度争议的解释方法。其次，当国家政策被描述为“神的计划”时，政治利益可能被神圣化，从而削弱对战争的道德反思。第三，战争往往带来大量平民伤亡，与基督教强调的生命尊严形成紧张关系。若末世预言被用来解释或期待战争，还可能降低推动和平解决冲突的动力。对于部分经历过专制体制的人来说，把个人历史经验直接投射到复杂的国际政治中，也可能导致过度简化的判断。

因此，也有谴责战争的观点来自于许多教会领袖和神学传统。他们公开批评这场战争，指出冲突已经造成平民伤亡和深重苦难，并强调：“战争并非神圣，唯有和平才是神圣的。”在美国基督教社会内部，对外战争从来不是一致立场。假如像特朗普这样的总统推动对伊朗的军事行动，一些基督徒群体往往会表达明确反对。这些反战声音主要来自几种传统。首先

是历史上坚持和平主义的“和平教会”，例如贵格会（Religious Society of Friends）、门诺会（Mennonite Church）以及弟兄会（Church of the Brethren）。这些教会强调耶稣的教导要求信徒拒绝暴力，提倡“爱仇敌”和“不要以恶报恶”，因此普遍反对以战争解决国际冲突。与此同时，在一些主流新教教派内部也存在明显的和平派立场。部分长老会、路德宗或卫理公会的神学家认为，预防性战争或缺乏国际合法性的军事行动在道德上难以成立。他们强调，基督教伦理中的“爱邻舍”和“尊重生命”不仅适用于个人关系，也应当影响国家层面的决策。当战争导致大量平民死亡或加剧地区动荡时，他们往往从伦理和人道角度提出批评。在罗马天主教内部，同样存在对战争持谨慎态度的声音。天主教传统中的“正义战争理论”指出，战争只有在极其严格的条件下才可能被视为正当，例如必须是最后手段、出于真正的防卫需要，并尽力避免平民伤害。许多当代冲突往往难以满足这些标准，因此一些天主教神学家和教会领袖也会对军事行动提出质疑。其中较为引人关注的，是教皇利奥十四世（Pope Leo XIV）在梵蒂冈发出的呼吁和平、反对战争的公开表态。

面对《圣经》中上帝借战争惩罚恶人的叙述，这些反战基督徒通常会提出几种解释。首先，他们认为《旧约》中上帝通过战争审判某些民族（如亚述或巴比伦）主要属于特定历史背景下的记载，而不是赋予后世国家的普遍命令。因此，这些经文更多是在描述古代历史，而非授权现代政府自称代表上帝发动战争。其次，一些神学家强调“渐进启示”的思想：认为圣经中的启示是逐步展开的，而耶稣的教导则呈现出更完整的伦理原则。耶稣在福音书中强调爱仇敌、促进和解，这些教导被许多基督徒视为判断战争问题时的重要标准。第三，和平主义者常常区分“上帝的主权”与“人的权力”。即便上帝在历史中可能利用战争实现审判，人类社会也不能轻易宣称自己的战争就是执行神的旨意。若国家把战争解释为“神圣使命”，反而容易把政治利益披上宗教外衣。第四，一些现代圣经学者指出，古代作者往往以宗教语言解释政治事件，因此战争被描述为“上帝的行动”，也反映了当时文化对历史的理解。综合来看，反战基督徒并不否认圣经中的战争叙事，但他们认为基督徒伦理的核心仍然是追求和平、限制暴力，并谨慎对待任何以信仰名义为战争辩护的说法。

这种立场通常建立在若干重要的圣经原则之上：第一，生命具有神圣价值。圣经指出，人是按照上帝的形像被创造的（《创世记》1:27）。第二，耶稣呼召门徒成为和平的见证者：“使人和睦的人有福了，因为他们必称为神的儿子。”（《马太福音》5:9）。第三，基督徒被教导去爱仇敌，并为迫害自己的人祷告（《马太福音》5:44）。第四，耶稣拒绝用暴力推进上帝的国度。当彼得动刀时，他提醒门徒：“收刀入鞘吧！凡动刀的，必死在刀下。”（《马太福音》26:52）。

因此，这一立场强调，战争往往带来生命毁灭与深重苦难。教会在面对冲突时应保持道德警醒，不应轻易为战争提供宗教正当性，更不应以信仰之名为暴力背书，而应努力成为推动和平与和解的力量。因为不同的政府之间只有量上的好坏差异，任何政府都很难在本质上完全符合上帝的旨意。所以，教会的使命与世界任何国家政府的使命都无法完全等同起来。

三、从整本圣经的见证来看战争

当我们从整本圣经的启示来看战争时，可以看到一种更加全面、谨慎的理解。

1. 战争是堕落世界中的现实：战争往往源于人的罪与私欲。作恶者在今世就受到惩罚，战争之苦就是体现之一。“你们中间的争战斗殴是从哪里来的呢？不是从你们百体中战斗之私欲来的吗？”（雅各书 4:1）

2. 神最终的心意是和平：先知预言将来的和平国度：“他们要将刀打成犁头，把枪打成镰刀；这国不举刀攻击那国，他们也不再学习战事。”（以赛亚书 2:4）

3. 基督是和平之君：“因有一婴孩为我们而生……他名称为和平的君。”（以赛亚书 9:6）

4. 教会首先属于神的国：基督徒的最终身份是天国子民。“我们却是天上的国民。”（腓立比书 3:20）

因此，虽然国家在历史中可能会发生战争，但教会的使命并不是支持战争，而是见证基督、传扬福音，并成为和好的使者。

四、给弟兄姊妹的属灵劝勉

在这样的时代，我们需要特别谨慎：1）不要轻易把政治立场等同于神的旨意；2）不要让民族主义、意识形态或媒体叙事塑造我们的信仰判断；3）更不要轻率地把战争称为“神圣”。

相反，我们应当：1）为和平祷告（提前 2:1-2）；2）为战争中的平民与受害者祷告；3）为各国领袖有智慧与克制祷告；4）求主使人心悔改，远离暴力与仇恨。

结论

亲爱的弟兄姊妹，基督徒首先是天国的子民。我们不属于任何战争的阵营，而属于那位和平之君。“因他使我们和睦。”（以弗所书 2:14）因此，我们的立场应当是：不神圣化战争，不仇恨任何民族，坚持为和平祷告，并在这个破碎的世界中活出基督的爱。

愿主赐给我们分辨的智慧，也赐给世界真正的和平。

愿主保守你们、祝福你们、使用你们，阿们！

在主耶稣基督里爱你们的牧师

2026年3月10日赫尔辛基

Suomen Kiinalainen Luterilainen Seurakunnan "Sota ja Rauha" -pastoraalikirje

Rakkaat veljet ja sisaret Kristuksessa,

Armon, laupeuden ja rauhan toivotukset meidän Isältämme Jumalalta ja Herraltamme Jeesukselta Kristukselta teille.

Viimeaikaiset kansainväliset jännitteet, erityisesti uutiset Yhdysvaltojen ja Israelin mahdollisista sotatoimista Irania vastaan, ovat herättäneet monien kristittyjen huomion ja keskustelun. Myös kirkon sisällä ja sen ulkopuolella esiintyy erilaisia näkemyksiä. Toisaalta jotkut amerikkalaiset evankeliset ja kristillisen sionismin johtajat rukoilevat presidentin puolesta Valkoisessa talossa ja julkisesti siunaavat sotatoimet; toisaalta vapauden, tasa-arvon, demokratian ja ihmisoikeuksien puolesta ajavat liberaalit tukevat usein sotaa. Toisaalta roomalaiskatolinen paavi Leo XIV on Vatikaanissa julkisesti tuominnut sodan ja korostanut: "Sota ei ole pyhää, vain rauha on pyhää."

Tällaisessa tilanteessa kristittyjen tulisi pohtia, miten suhtautua sotaan ja rauhaan. Herran paimenina haluan ohjata veljiä ja sisaria tarkastelemaan tätä kysymystä uskon näkökulmasta, jotta voimme säilyttää Kristuksen sydämen keskellä levotonta maailmaa.

1. Sotaa tukevat näkemykset

Nykyajan kristikunnassa Lähi-idän konfliktit herättävät merkittäviä eroja näkemyksissä. Osa kristityistä tukee sotilaallisia toimia rajoittaakseen Iranin vaikutusvaltaa ja jopa tukee Yhdysvaltojen ja Israelin yhteisiä sotatoimia. Tämä näkemys esiintyy erityisesti evankelisen poliittisen teologian piireissä, kristillisen sionismin kannattajien keskuudessa sekä konservatiivisten kristittyjen piirissä, jotka korostavat kansallista turvallisuutta ja "oikeudenmukaisen sodan" teoriaa. Samaa näkemystä voi löytyä myös joidenkin ulkomailla asuvien kiinalaisten kristittyjen keskuudesta.

Ensimmäinen ryhmä: Kristilliset sionistit (Christian Zionists): Jotkut evankeliset piirit noudattavat ns. kristillistä sionismia. Sen tunnettuja edustajia on evankelinen pastori John Hagee. Tämä näkemys korostaa Jumalan ikuista liittoa Israelin kansan kanssa, minkä vuoksi kristittyjen tulisi tukea Israelin turvallisuutta ja poliittista asemaa. He viittaavat usein **1. Mooseksen kirja 12:3**: "Joka siunaa sinua, minä siunaan; joka sinua kiroaa, minä kiroan." Tämän perusteella Israelia tukevat valtiot tulevat saamaan Jumalan siunausta. Näin ollen, kun Israel kohtaa Iranin kaltaisen uhan, jotkut kannattavat voimakkaita poliittisia tai jopa sotilaallisia toimenpiteitä.

Toinen ryhmä: Evankeliset, joilla on lopun aikojen (dispensationalistinen) näkökulma: Joidenkin evankelisten teologinen näkökulma yhdistää Lähi-idän politiikan ja Raamatun lopun aikojen ennustukset. Esimerkiksi **Hesekiel 38–39** kuvaa "Gogin ja Magogin sotaa", jota tulkitaan symbolina tuleville kansainvälisille konflikteille. Tässä tulkinnassa Iran saatetaan nähdä muinaisen Persian jatkumona. Lisäksi **Matteus 24:6–7**: "Te kuulette sodan ja sodan kohinan... kansa nousee kansaa vastaan, valtakunta valtakuntaa vastaan" nähdään monien tulkinnassa merkinä nykyisten sotien esiintymisestä. Näitä tulkintoja levittävät mm. järjestöt kuten Christians United for Israel.

Kolmas ryhmä: Oikeudenmukaisen sodan perinne: Toinen ryhmä ei perusta kantaansa lopun aikojen tulkintaan, vaan klassiseen teologiaan, ns. oikeudenmukaisen sodan teoriaan. Sen juuret ovat **Augustinus Hippolaisessa** ja **Tuomas Akvinolaisen** opetuksissa. Heidän mukaansa sota on moraalisesti mahdollinen, jos se on puolustuksellista, suojelee viattomia tai ylläpitää yleistä järjestystä. Tätä tukee myös **Roomalaiskirje 13:1–4**, joka puhuu hallituksen vallasta ja sen “miekan” oikeudesta. Tämän tulkinnan mukaan, jos Iran uhkaa alueellista turvallisuutta, sotatoimet voidaan nähdä puolustuksellisina.

Neljäs ryhmä: Osan kiinalaisten kristittyjen historialliset kokemukset: Joissain ulkomailla toimivissa kiinalaisissa seurakunnissa esiintyy myös sotaa tukevaa näkökulmaa, erityisesti niiden keskuudessa, jotka ovat kokeneet autoritaarisen hallinnon tai uskonnollisen vainon. Heidän syvä epäluottamuksensa vallan keskittymistä kohtaan saa heidät ymmärtämään kansainvälistä politiikkaa “vapauden ja tyrannian” konfliktin näkökulmasta. Tällöin sotilaallisen tuen tulkitaan olevan tapa suojella vapautta, turvallisuutta ja uskonnonvapautta. Monien näiden seurakuntien teologiset lähteet ja tiedonvälitys ovat myös vahvasti vaikutteita amerikkalaisesta evankelismista, mikä vahvistaa poliittisen ja teologisen yhdistymisen.

Raamatulliset perustelut sotaa tukeville näkemyksille

1. **Hallinnon valta ja järjestys:** Room. 13:1–4 korostaa hallituksen valtaa Jumalalta ja sen “miekan” vastuuta.
2. **Vanhan testamentin sotaesimerkit:** 2. Moos. 15:3: “Herra on soturi” – Jumala käytti sotaa tuomion tai pelastuksen välineenä.
3. **Lopun aikojen ennustukset:** Matteus 24:6–7 – sodan ja levottomuuden esiintyminen ennustuksena.

Perustelujen arviointi:

- Elämän ja turvallisuuden suojeleminen: Jos hallinto uhkaa kansoja tai siviilejä, puolustus on ehkäisemisen keino.
- Liittolaisten tukeminen: Israelin tukeminen nähdään sekä ulkopoliittisena että uskonnollisena velvollisuutena.
- Suuremman vääryyden estäminen: Oikeudenmukaisen sodan teoria sallii sodan viimeisenä keinona vakavampien väkivallantekojen estämiseksi.

Yleisesti ottaen Irania vastaan sotilaallisia toimia tukevat kristityt tulevat evankelisista poliittisen teologian piireistä, konservatiivisista turvallisuuskannasta ja historiallisista kokemuksista. Kuitenkin tämä kanta herättää edelleen voimakasta keskustelua kristikunnan sisällä, koska eri teologiset perinteet tulkitsevat Raamattua, valtaa, rauhaa ja oikeudenmukaisuutta eri tavoin.

2. Sodan tuomitsevat näkemykset

Sotaa tukevien näkemysten ongelmat ja teologiset kiistat:

- Raamatun ennustusten suora soveltaminen nykyvaltioihin on kiistanalaista.
- Kun poliittinen linja esitetään “Jumalan suunnitelmana”, se saattaa pyhittää poliittisia intressejä ja heikentää moraalista arviointia.
- Sodat aiheuttavat usein siviiliuhreja, mikä on ristiriidassa kristillisen elämän kunnioituksen kanssa.
- Lopun aikojen ennustusten väärä käyttö voi vähentää rauhan edistämistä.
- Historian kokemusten suora projisointi kansainväliseen politiikkaan voi yksinkertaistaa monimutkaisia tilanteita liikaa.

Monet kirkon johtajat ja teologiset perinteet tuomitsevat sodan, korostaen, että konflikti aiheuttaa siviilien kuolemaa ja kärsimystä, ja että “sota ei ole pyhää, vain rauha on pyhää.” Historiallisesti kristityt eivät ole olleet yksimielisiä sotien suhteen. Esimerkiksi jos presidentti, kuten Trump, edistäisi sotatoimia Irania vastaan, useat kristityt ryhmät ilmaisivat selkeän vastustuksensa.

Keskeiset rauhan perinteet:

- **Rauhan kirkot:** Quakerit (Religious Society of Friends), mennonitit (Mennonite Church), Brethren (Church of the Brethren) – korostavat Jeesuksen opetuksia “rakasta vihollisesi”, “älä maksa pahaa pahalla” ja vastustavat väkivaltaa.
- **Evangeliset rauhanopetukset:** Presbyterianit, luterilaiset, metodistit – kritisoivat ennakoivaa sotaa ja kansainvälisesti laittomia sotatoimia, korostaen lähimmäisenrakkautta ja elämän kunnioitusta.
- **Katolinen kirkko:** Oikeudenmukaisen sodan teoria rajoittaa sodan oikeutuksen tiukasti, ja nykyteologit ja paavi Leo XIV ovat korostaneet rauhan merkitystä.

Raamatullinen pohdinta sodasta:

- Vanhan testamentin sodankäynnit ovat historiallisia, eivätkä anna ohjetta nykyaikaisille valtioille.
- Jumalan ilmoitus etenee asteittain; Jeesuksen opetukset korostavat sovintoa ja vihollisten rakkautta.
- Jumalan suvereniteetti ja ihmisen valta tulee erottaa; kansat eivät voi väittää edustavansa Jumalan tahtoa sodassa.
- Raamatun kieli on usein symbolista tai kulttuurisesti sidottua, joten sodan kuvaus Jumalan tekona ei anna suoraa ohjetta nykypäivän politiikkaan.

Keskeiset periaatteet:

1. Elämän pyhyys (1. Moos. 1:27)
2. Rauhan todistajuus (Matt. 5:9)
3. Vihollisten rakastaminen (Matt. 5:44)

4. Välinpitämättömyys väkivaltaa kohtaan (Matt. 26:52)

Näin ollen kirkon tehtävä on olla rauhan ja sovinnon todistaja, eikä pyhittää sotaa tai oikeuttaa väkivaltaa uskonnon nimissä.

3. Raamatun kokonaisnäkemys sodasta

1. **Sota on langenneen maailman todellisuus:** Ihmisen synnit ja himot aiheuttavat konflikteja (Jaak. 4:1).
2. **Jumalan lopullinen tarkoitus on rauha:** Profeetat ennustavat aseiden muuttuvan työvälineiksi (Jes. 2:4).
3. **Kristus on rauhanruhtinas:** “Lapsi meille on syntynyt... Hänen nimensä on Rauhanruhtinas” (Jes. 9:6).
4. **Kirkko kuuluu ensisijaisesti Jumalan valtakuntaan:** “Me olemme taivaallisen valtakunnan kansalaisia” (Fil. 3:20).

Kirkon tehtävä ei ole tukea sotia vaan todistaa Kristuksesta, levittää evankeliumia ja olla sovinnon välittäjä.

4. Hengellinen ohje veljille ja sisarille

- Älkää sekoittako poliittisia kantoja Jumalan tahtoon.
- Älkää antako nationalismille, ideologialle tai mediakerronnalle muokata uskoanne.
- Älkää kevyesti kutsuko sotaa pyhäksi.

Sen sijaan rukoilkaamme:

1. Rauhaa (1. Tess. 2:1–2),
 2. Siviilejä ja sodan uhreja,
 3. Viisauden ja pidättyväisyyden puolesta johtajille,
 4. Että ihmiset katuvat, välttävät väkivaltaa ja vihaa.
-

Johtopäätös

Rakkaat veljet ja sisaret, kristittynä olemme ennen kaikkea taivaan kansalaisia. Emme kuulu sotien leireihin, vaan rauhanruhtinaan seuraajiin. “Hän on meidän rauhamme.” (Ef. 2:14)

Siksi meidän tulee:

- Älä pyhitä sotaa;

- Älä vihaa ketään kansaa;
- Rukoile rauhaa;
- Elä Kristuksen rakkaudessa tässä särkyneessä maailmassa.

Herra antakoon meille erottelukykä ja todellista rauhaa maailmaan. Herra varjelkoon ja siunatkoon teitä, käyttäköön teitä hyväkseen, Aamen!

Seurakunnan pastori, joka rakastaa teitä Kristuksessa,

10. maaliskuuta 2026, Helsinki

Pastoral Letter from the Finnish Chinese Lutheran Churches on “War and Peace”

Dear brothers and sisters in Christ,

Grace, mercy, and peace be with you from our Father in heaven and our Lord Jesus Christ.

Recent international tensions, particularly reports of military action by the United States and Israel against Iran, have drawn widespread attention and discussion among Christians. Within and outside the church, there are clearly differing voices. On one hand, some American evangelical and Christian Zionist leaders pray for the president in the White House and publicly bless such military actions; liberals who champion freedom, equality, democracy, and human rights also tend to support military intervention. On the other hand, Pope Leo XIV of the Roman Catholic Church has publicly condemned the war at the Vatican, emphasizing, “War is not holy; only peace is holy.”

In this context, how should Christians approach the issues of war and peace? As a shepherd of the Lord, I wish to guide brothers and sisters to consider these questions through the lens of faith, so that we may retain the heart of Christ in a troubled world.

1. Perspectives Supporting War

Within contemporary Christianity, there are significant differences in perspective regarding the Middle East conflict. Some Christians support military measures to limit Iran’s influence and even back joint U.S.–Israeli operations. This view is found primarily in certain evangelical political theological circles, among Christian Zionists, and among conservative Christians emphasizing national security and the theory of just war. Similar support can also be observed in some overseas Chinese Christian communities.

First group: Christian Zionists: In some evangelical circles, a theological position known as Christian Zionism exists. Its prominent representative is evangelical pastor John Hagee. This perspective emphasizes the enduring covenant between God and the people of Israel, asserting that Christians should support Israel’s security and political status. Supporters frequently cite **Genesis 12:3**: “I will bless those who bless you, and whoever curses you I will curse.” Therefore, nations that support Israel are seen as receiving God’s blessing. Consequently, when Israel faces threats such as from Iran, some favor strong policies, including military measures.

Second group: Evangelicals with dispensational/eschatological perspectives: Some evangelicals interpret modern Middle East politics in light of end-times prophecy. For example, **Ezekiel 38–39** describes the “War of Gog and Magog,” often understood symbolically as a future international conflict. In this framework, Iran is sometimes seen as the continuation of ancient Persia. Additionally, **Matthew 24:6–7**: “You will hear of wars and rumors of wars... nation will rise against nation, and kingdom against kingdom” is viewed by some as foreshadowing the frequency of modern conflicts. These interpretations are disseminated through certain evangelical media and organizations, such as Christians United for Israel.

Third group: Advocates of the just war tradition: Another group does not rely on eschatology but draws on the classical theological tradition of the just war theory, traced to **Augustine of Hippo** and **Thomas Aquinas**. They argue that war may be morally permissible under specific conditions, such as defending against aggression, protecting innocents, or maintaining public order. Some also cite **Romans 13:1–4**, which speaks of the authority of government and its “sword.” In this understanding, the use of force by the state is a means to maintain order; therefore, if Iran is perceived as a serious threat to regional security, military action may be interpreted as defensive.

Fourth group: Some overseas Chinese Christians’ historical experience: In certain overseas Chinese Christians, similar support can be observed, especially among those who have lived under authoritarian regimes or religious persecution. Their deep mistrust of centralized authority often leads them to interpret international politics in terms of “freedom versus tyranny.” From this perspective, supporting U.S. and Israeli military action against authoritarian or theocratic regimes is seen as defending freedom, security, and religious liberty. Furthermore, many Chinese Christians are influenced by American evangelical theology and media, which reinforces the combination of political and theological reasoning.

Scriptural references cited by war supporters

1. **Authority and order of government:** Romans 13:1–4 emphasizes that governments are established by God and have the responsibility of the “sword,” making the use of force morally justifiable in certain situations.
2. **Old Testament war narratives:** Exodus 15:3 – “The Lord is a warrior” – interpreted as God historically using war for judgment or deliverance.
3. **Eschatological prophecies:** Matthew 24:6–7 – wars and turmoil as signs of the end times, with modern conflicts interpreted within this prophetic framework.

Rationale of supporters

- **Protection of life and security:** Preemptive defense is justified if a regime poses a serious threat to other nations or civilians.
- **Ally obligations and moral support:** Supporting Israel is seen as both a foreign policy and religious duty.
- **Preventing greater evil:** Under just war theory, if war is the last resort to prevent more severe violence, it may be morally permissible.

Overall, Christians supporting military action against Iran often come from evangelical political theological circles, conservative security viewpoints, and historical experience. However, this position continues to generate vigorous debate within global Christianity, as different theological traditions interpret Scripture, state authority, peace, and justice differently.

2. Perspectives Condemning War

Potential problems and theological concerns with supporting war:

- Direct application of ancient prophecies to modern nations is highly controversial.
- Framing state policy as “God’s plan” can sacralize political interests and reduce moral reflection.
- Wars often produce civilian casualties, conflicting with Christian respect for life.
- Using eschatology to explain or anticipate war may diminish efforts for peaceful solutions.
- Projecting personal historical experiences onto complex international politics can oversimplify judgment.

Many church leaders and theological traditions condemn war, highlighting the civilian suffering and emphasizing: “War is not holy; only peace is holy.” Historically, Christians have never been unanimous on foreign wars. Many Christian groups express clear opposition that President Trump pursued military action against Iran.

Key peace traditions

- **Peace churches:** Quakers (Religious Society of Friends), Mennonites, Brethren – stress Jesus’ teaching to “love your enemies” and “do not repay evil with evil,” generally opposing war as a solution.
- **Mainline Protestant peace advocates:** Presbyterians, Lutherans, Methodists – criticize preemptive wars or militarily illegitimate actions, emphasizing neighborly love and respect for life at the state level.
- **Roman Catholic caution:** Just war theory restricts legitimate warfare to strict conditions, emphasizing last resort, genuine defense, and minimizing civilian harm. Contemporary conflicts often fail to meet these standards, and leaders like Pope Leo XIV have publicly called for peace.

Biblical reflection

- Old Testament wars are historical, not prescriptive for modern governments.
- God’s revelation unfolds progressively; Jesus’ teachings prioritize love of enemies and reconciliation.
- Divine sovereignty and human power should be distinguished; nations cannot claim God’s mandate for war.
- Biblical language often reflects symbolic or cultural interpretation; war depicted as God’s action does not directly authorize modern political conflicts.

Core principles

1. Sanctity of life (Genesis 1:27).
2. Witness of peace (Matt. 5:9).
3. Love of enemies (Matt. 5:44).

4. Rejection of violence (Matt. 26:52).

The church's role is to witness peace and reconciliation, not to sanctify or justify war in God's name.

3. War in the Context of the Whole Bible

1. **War is a reality in a fallen world:** Human sin and desire lead to conflict (James 4:1).
2. **God's ultimate intention is peace:** Prophets foretell a future kingdom without war (Isa. 2:4).
3. **Christ is the Prince of Peace:** "For to us a child is born... his name shall be called Wonderful Counselor, Mighty God, Everlasting Father, Prince of Peace" (Isa. 9:6).
4. **The church belongs to God's kingdom:** "But our citizenship is in heaven" (Phil. 3:20).

Thus, while nations may wage war in history, the church's mission is to witness Christ, spread the gospel, and be a messenger of reconciliation.

4. Spiritual Exhortation to Brothers and Sisters

- Do not equate political stances with God's will.
- Do not let nationalism, ideology, or media narratives shape your faith judgment.
- Do not lightly call war "holy."

Instead, we should:

1. Pray for peace (1 Thess. 2:1–2)
 2. Pray for civilians and victims in war
 3. Pray for wisdom and restraint for leaders
 4. Ask the Lord to turn hearts away from violence and hatred
-

Conclusion

Dear brothers and sisters, Christians are first and foremost citizens of God's kingdom. We do not belong to any side of war but follow the Prince of Peace. "For He Himself is our peace" (Eph. 2:14).

Therefore, our stance should be: do not sanctify war, do not hate any people, pray for peace, and live out Christ's love in this broken world.

May the Lord grant us discernment and bring true peace to the world. May He protect, bless, and use you, Amen!

Your pastor who loves you in the Lord Jesus Christ
Helsinki, March 10, 2026